

Починаймося з рідної мови

Володимир Даник

Ніби сонце, що сходить над кручі,
Ніби сяйво стрімкої води,
Наша мова – це диво квітуче,
Без якого серцям не цвісти!

Кожне слово – вогнем калиновим,
Кожне слово тривожно – як дзвін,
Починаймося з рідної мови –
З її щирих і мудрих глибин!

Ніби подих легкий заметілі,
Що з розквітлої вишні зліта.
Як Дніпрові вируючі хвилі –
Мова ця і співуча, й проста!

Скільки в долі і тиші, і бурі!
І тривожна, як марево, путь.
Грона слів – ніби струни бандури! –
Що нам – цвітом душі... – оживуть.

Кожне слово – вогнем калиновим,
Кожне слово тривожно – як дзвін,
Починаймося з рідної мови –
З її щирих і мудрих глибин!